

Ved fremsættelsen af lovforslaget gav *boligministeren* bl. a. følgende oplysninger om baggrunden for, at det så forholdsvis kort tid efter vedtagelsen af lov om realkreditinstitutter var nødvendigt at ændre denne:

„Den nye realkreditlov, der trådte i kraft den 1. juli 1970, gennemførte på flere områder ret vidtgående ændringer inden for den organiserede realkredit. Et af de formål, loven havde for øje, var en bedring af balancen på obligationsmarkedet, og der blev med henblik herpå gennemført regler bl. a. om nedsættelse af lånegrænserne. Navnlig for de eksisterende ejendommers vedkommende var der tale om ret betydelige nedsættelser. De maksimale lånegrænser blev fastsat til normalt 40 pct. af værdien mod de tidligere gældende 75 pct.

Loven omhandler alene de godkendte realkreditinstitutters udlånsvirksomhed og giver ikke regler for den långivning, der formidles på anden måde, men sådan långivning er hidtil typisk sket ved direkte låneforhold mellem långiver og låntager og ikke på grundlag af obligationsudstedelse.

Som loven er formuleret, er den ikke til hinder for, at der oprettes nye, ikke-godkendte institutter til formidling af lån mod pant i fast ejendom på grundlag af obligationsudstedelse, men obligationerne vil være underkastet almindelig stempelpligt. Med den skete begrænsning af den organiserede realkredit og den heraf følgende øgede interesse for anden långivning har der også vist sig interesse for etablering af sådanne institutter til formidling af obligationslån i eksisterende ejendomme ud over, hvad realkreditloven tillader. En sådan obligationsudstedelse vil, hvis obligationerne udbydes på obligationsmarkedet på linje med realkreditinstitutternes obligationer, kunne modvirke den tilsigtede bedring af forholdene på obligationsmarkedet.“

Ved *1. behandlingen* kunne samtlige de ordførere, der deltog i debatten, tiltræde lovforslaget. Lovforslaget henvistes derefter til behandling i et udvalg på 21 medlemmer. Udvalget indstillede lovforslaget til vedtagelse uden ændringer, men henstillede samtidig, at det regeringsudvalg, der beskæftiger sig med en analyse af strukturen på det danske kapitalmarked, fremskyndede sit arbejde med henblik på, at folketingsudvalget løbende kunne beskæftige sig med disse problemer.

Udvalget udtalte i øvrigt:

„Udvalget bifalder, at boligministeren ved et cirkulære af 5. september 1971 har taget initiativ til at sikre, at virkningerne af de ved loven om realkreditinstitutter i juni 1970 gennemførte lånegrænse- nedsættelser ikke svækkes gennem en højere værdiansættelse. Udvalget lægger vægt på, at ministeren har bebudet at ville følge spørgsmålet op, og opfordrer til indgriben, såfremt undersøgelserne viser, at sådanne forhøjelser af vurderingsniveauet er blevet følgen i forhold til den nye realkreditlovs indhold. Under et samråd har ministeren i